

Вітчизняні вчені проponують використовувати природний барвник - ферментований рис. Червоний рис використовується з багатьма більше 2000 років, як харчова добавка, так і в традиційній медицині при лікуванні різних захворювань. Червоний рис широко застосовують в м'ясній промисловості завдяки не тільки забарвлючій здатності, але і консервуючо-лікувальному ефекту, який наразі пояснюють виділенням грибної культури монасцидіну A.

Червоний ферментований рис отримують шляхом ферментації полірованого рису грибами виду *Monascus*: *Monascus purpureus* і *Monascus spika*. Гриби на поверхні вологого рису виділяють пігмент червоного кольору. Після періоду ферментації продукт сушать до гранул або порошку. Нігменти, що виробляються грибами, представлені переважно монаскорубіном і монаскіном, їх кількість порівняно з кількістю рису, що використовується, дуже мала. Отриманий червоний пігмент стійкий до високих температур, не змінює забарвлення пари використані. Він стійкий до світла, окислення, іонів металів і зміни pH, не токсичний і не має побічних дій. Це один із найчастіше використовуваних природних барвників для м'яса і риби в Японії [4].

Ферментований рис має здатність до швидкого зниження рівня холестерину і тригліцидів в крові, стимулює травлення і кровообіг, а також благодійно впливає на шлунок і селезінку.

На українському ринку харчових добавок для м'ясопереробної галузі ферментований рис пропонують такі виробники: ЗАТ "Могутція-Україна" – № 8554, фірма "REGIS" (Польща) – "Вітагель", фірма "Протеїн-продукт" (Росія) – "Біотонгель" та ін.

Література

1. Буддацов А. Пищевые добавки. Справочник. – СПб.: «Ут», 1996. – 240 с.
2. Нечасев А.П., Кочеткова А.А., Зайцев А.Н. Пищевые добавки. – М.: Колос, Коллесс-пресс, 2002. – 256 с.
3. Голубев В.Н., Чичева-Филатова Л.В., Членская Т.В. Пищевые и биологически активные добавки. – М.: Академия, 2003. – 208 с.
4. Кушнір Ю. Пищевые добавки для производства м'ясной продукции // Мясной бизн-ес. – № 26 2004. – С.36-42.

УДК 66.099.2-936.43.001.57

ВИСОКОЕФЕКТИВНІ ГРАНУЛЯТОРИ У ВИРОБНИЦТВІ МІНЕРАЛЬНИХ ДОБРІВ

Артаков А.С.

Сучасні вимоги до проектування новітнього хімічного обладнання передбачають впровадження малогабаритних апаратів з широким спектром застосування, високою питомою потужністю, що відрізняються простотою виготовлення, монтажу, експлуатації та обслуговування.

Різноманітність конструкцій апаратів псевдозрідженошару обумовлена умовами їх використання, особливостями протикання в них тепломасообмінних процесів, гідро- та термодинамічними умовами у кожному конкретному випадку застосування цього виду обладнання.

На основі літературного огляду вітчизняних та зарубіжних конструкцій апаратури для проведення процесу гранулювання визнайдено та захищено патентами нові способи гранулювання та пристрой зі створенням вихрового псевдозрідженошару в робочому просторі та використанням високоектитивних елементів розпилення розплавів. Доведено доцільність впровадження обладнання зазначеного типу в промислову використання. Проведено теоретичний опис гідродинаміки ружу закрученого газового потоку та твердих часток в апаратах зі змінним перетином робочої камери.

На базі наукової лабораторії кафедри «Процеси та обладнання хімічних і нафтопереробних виробництв» Сумського державного університету в рамках виконання пошукових досліджень згідно тематично плану науково-дослідних робіт за темою «Дослідження вихрових

грануляційних та масотеплообмінних пристройів» створено дослідний зразок вихрового гранулятора псевдоізрідженого шару у складі установки для гранулювання рідких матеріалів.

Проведено серію експериментів з вивчення особливостей створення та стального існування вихрового псевдоізрідженого шару в різних гідродинамічних умовах. Запропоновано двоступеневий контроль зміни технологічних характеристик однофазного, двофазного, і трьохфазного віссиметричного потоку в межах робочої порожнини пристрою з використанням стандартних засобів контролювання параметрів процесу (швидкість руху, витрати, тиск та ін.) та технологій сучасних цифрових прийомів візуального спостереження за протіканням процесу гранулювання. В результаті проведення експериментальних досліджень отримані графічні залежності гідродинамічних параметрів потоку по перетину робочого простору вихрового гранулятора з додатковою візуалізацією у вигляді відеоматеріалів.

Реалізовано співставлення результатів експерименту з чисельним вирішенням рівнянь гідродинаміки руху фаз з візуалізацією у вигляді графічних залежностей та фотографій режимів функціонування вихрового псевдоізрідженого шару.

УДК 637.21

ВИКОРИСТАННЯ ПРИРОДНИХ СТАБІЛІЗАЦІЙНИХ СИСТЕМ ПРИ ВИРОБНИЦТВІ КИСЛОМОЛОЧНИХ ПРОДУКТІВ.

Кохана Н.О., 4 курс

Науковий керівник: доцент Василенко О.О.

В 2005-2006 роках після того, як була організована кафедра по проведенню практичних робіт студентами IV-V курсів СНАУ на базі філії Сумський молочний завод ДП «Аромат» з дисциплін «Технологія зберігання, консервування та переробки молока», «Фізика і хімія молока» та інших, була проведена робота по вивчення дії природних стабілізаторів на виробництво кисломолочних продуктів, таких, як суха сироватка, суха маслянка та сухе знежирене молоко. Аналіз останніх досліджень і публікацій свідчить про те, що стабілізатори зв'язують вільну вологу та допомагають утворенню більш цільного згустку. Вони взаємодіють з колоїдне - дисперсною фазою та збільшують стійкість колоїдних систем, їх поверхнева активність значно менша, ніж емульгаторів.

Для кожного кисломолочного продукту важливо було підібрати свій стабілізатор, в кількості, що забезпечує бажану в'язкість та консистенцію. Режим роботи стабілізатора повинен бути сумісним з температурами теплової обробки молочної суміші, тиском гомогенізації та терміном і температурними режимами процесу скващування кисломолочного продукту. Окрім того, український споживач прагне використовувати та вживати кисломолочний продукт з природним молочним смаком. Це на даний момент відповідає сучасним маркетинговим дослідженням.

Для задоволення потреб споживачів позитивний ефект дає використання білків сироватки або молочно - білкових концентратів, що приводить до збільшення масової частки білку в готовому продукті.

Суміш вводилася в процесі нормалізації по масовій частці жиру та сухих речовин перед тепловою обробкою. Окрім того, кількість сухого продукту залежала від титрувальної кислотності суміші, що не перевищувала 22°Т.

Висновки та перспективи дослідження.

1. Використання сухої сироватки та сухої маслянки, сухого знежиреного молока як стабілізатора забезпечить ефект, що забобігає розшаруванню згустку та поліпшує 'кремоподібну' консистенцію.

2. Аналізуючи результати проведеної роботи можна зробити заключення, що використання сухих молочних продуктів в якості стабілізатора дало кисломолочним продуктам присмак теплової обробки суміші, вершковий смак та блідо-рожевий колір.